

ET ORD FRA JERUSALEM

DEN INTERNATIONALE KRISTNE AMBASSADE JERUSALEM, DANSKE AFDELING

OKTOBER
NR. 5 · 2026

Den danske terapihest Apollo
til ofrene for 7. Oktober

- læs side 10 - 13

LEDER

NICK DAVID HANSEN
NATIONAL LEDER
ICEJ DANMARK

DE UNGE SKAL LÆRE ISRAEL AT KENDE!

Tak!

Først og fremmest vil jeg gerne takke ICEJs bestyrelse og vores afgående leder, Nick Hansen, for tilliden ved at kalde mig til at lede ICEJ Danmark ind i den næste fase. Der er mange nye ting for mig at lære, men jeg tager det som en opgave fra Gud og er derfor tryk ved hans visdom og velsignelse over arbejdet.

Vi har nogle store og afgørende udfordringer foran os. Her vil jeg gerne nævne én, som ligger øverst – ikke bare i Danmark, men globalt: **Næste generation.**

Mange unge kristne i dag kender ikke Israel og får kun landet præsenteret gennem medierne. Tiden, hvor unge danskere tog i kibbutz, er næsten forbi. De bliver lette mål for propaganda og flokmentalitet, fordi de aldrig selv har været i landet.

I mange lande har "Palæstina" erobret ungdomskulturen og kapret de unges stemme. Det er en meget skræmmende udvikling.

En af de vigtigste opgaver i de kommende år for blandt andre ICEJ er derfor at bringe kendskabet til og betydningen af Israel videre til næste generation af kristne.

Det håber vi i de kommende år at kunne give et løft gennem ansættelsen af en ung medarbejder til blandt andet informations- og mediarbejde. Derfor er det en stor glæde at kunne præsentere Simon Bastrup Grud her i bladet som ny medarbejder. Det giver os også nogle ekstraordinære muligheder i forbindelse med rejser i Israel, at Simon taler moderne hebraisk.

Vi kan ikke nøjes med undervisning og information, selvom det også er vigtigt. Intet er bedre end at bringe de unge selv til Israel, så de kan høre Herren tale til dem dér, hvor det hele startede.

Derfor håber vi også at kunne sende unge præster og ledere afsted, delvist ved hjælp af sponsorater. Sammen kan vi give kærligheden til Israel videre til næste generation!

Derfor forventer jeg, at **"Send en ung!"** bliver et nyt tema i vores arbejde fremover.

Måske har du ikke selv mulighed for at rejse til Israel, men hvorfor så ikke sende en ung?

Og må Gud så velsigne dig rigt tilbage!

Ulrik Flinta
ICEJs Nationale Leder

ICEJ's formålserklæring:

- ✧ At vise omsorg for det jødiske folk og især for staten Israel ved at sætte fokus på Ordet i Esajas 40,1: "Trøst mit folk, trøst det, siger jeres Gud".
- ✧ At opmuntre kristne til bøn for Jerusalem og landet Israel.
- ✧ At være et center, hvor kristne fra hele verden kan blive orienteret om, hvad der finder sted i landet Israel og blandt det jødiske folk med det formål at skabe den rette holdning til Israel.
- ✧ At stimulere kristne ledere, kirker og organisationer til effektiv indflydelse i deres lande på vegne af det jødiske folk.
- ✧ At påbegynde eller hjælpe med projekter i Israel, omfattende økonomisk indsats for trivsel blandt alle, som lever i Israel, uanset race, baggrund eller religion.
- ✧ At øve forsonende indflydelse mellem arabere og jøder.

■ Udgivet af:
Den Internationale Kristne Ambassade, Jerusalem. - Dansk afd.:
c/o Møllevej 2, 9400 Nørresundby
www.icej.dk · icej@icej.dk

■ Telefontid:
Onsdag kl. 9-13 på tlf. 55 29 40 49
National Leder: 20 93 40 49

■ Komité i Danmark:
National leder: Ulrik Flinta
Formand: Mojmir Kallus
Kasserer: Finn Vestergaard
Medlemmer: Ulrik Jessen Sørensen

■ Bank:
Danske Bank: 1551 1621300.
MobilePay: 866145

Revision: Øernes Revision · Næstvedvej 2 · 4760 Vordingborg

■ Bladet:
Redaktion (ansv. over for presse-loven): Ulrik Flinta.
Layout: Tomas Larsen.
Tryk: Øko-Tryk - ISSN 0904 - 1532
Bladet udkommer 6 gange årligt

■ Hovedkontorets adresse:
International Christian Embassy, Jerusalem.
P.O. Box 1192
Jerusalem 91010, Israel
Tlf: +972 2 539 9700
www.icej.org.il · icej@icej.org.il

■ Et ord fra Jerusalem udgives 6 gange om året til ICEJ's medlemmer, støttepartnere og forbedere. Bladet er gratis, men arbejdet drives ved frivillige gaver, som kan indsendes på girokortet.

SHALOM TIL SIMON

Når jeg sidst i september afslutter syv års ansættelse hos Open Doors Danmark, og starter som projekt- og udviklingsansvarlig i ICEJ er det ikke kun begyndelsen på noget nyt, men også en slags fortsættelse. Nyt bliver det naturligvis at arbejde for ICEJ, men det er en fortsættelse i den forstand, at Israel og det jødiske folk i mange år har været et centralt tema i mit liv – og en uadskillelig del af min vandring som discipel af Jødernes Konge.

Som 20-årig deltog jeg i et kursus om Kristendommens jødiske rødder, og siden dengang har jeg været solgt... At grave ned til rødderne og opleve fornemmelsen af at have ramt en dyb, dyb vandåre, at møde Jesus som Yeshua, at se, at min Gud kalder sig for Abrahams, Isaks og Israels Gud, at hans trofasthed mod sine pagter til Israel er mere klippefast end jordens grundvold, og at opleve, hvordan vi kristne ved Guds nåde er blevet skrevet ind i denne ældgamle, men evigt relevante frelsesfortælling, som ender med at Jesus sætter sine fødder i Den store Konges by, Jerusalem. Alt det har været en game changer for mig.

Jeg var nødt til at grave dybere. Det bragte mig til København, hvor jeg tog en cand.mag. i Hebraisk og Mellemøststudier fra Københavns Universitet. Undervejs tilbragte jeg et år på University of Haifa, og senere havde jeg et halvt års praktikophold i den politiske afdeling på den danske ambassade i Tel Aviv. Siden har det givet mig mulighed for at undervise i moderne hebraisk på aftenskole, hvilket jeg har gjort de sidste 10 år.

De seneste tre år har været turbulente og rystende for Israel og for jøder i hele verden. Terror, krig, antisemitisme og et ideologisk anslag mod zionismen. I alt dette har jeg – sikkert som mange andre kristne – stået med spørgsmålene: Hvad kan jeg gøre? Hvordan kan jeg bruge min røst?

Gennem det seneste års tid har jeg fornemmet Guds vejledning og tale om, at det var tid til at give det mere plads og vægt, som i mange år har været et grundkald i mit liv. Og da muligheden hos ICEJ opstod, føltes det som det helt rigtige næste skridt. Jeg glæder mig til at videreudvikle ICEJ's arbejde, være med til at binde kirken sammen med Israel og det jødiske folk, bekæmpe antisemitisme, tale om Israels rolle i Guds store fortælling, og pege på Jesus som hovedaktør i alt dette.

Som i alt andet arbejde ligger der en opgave i aktivt at give arven videre til næste generation. Det sker ikke af sig selv. For mange unge er Israels rolle i Guds store fortælling langt fra en

selvfølge. Der er brug for at engagere endnu flere unge, så de baserer deres opfattelse af Israel mere på Bibelen end på nyhedsoverskrifter og halve sandheder på sociale medier. Hvis Israel skal blive relevant for en ny generation, ligger der en hovedopgave i at bringe det ud af hjørnet som blot endnu et "kristent interessefelt" og vise, at det er selve kernen af evangeliet om Riget. Himmeriget på jorden kaldes Israel. Og i centrum står Jesus. Det glæder jeg mig til at være med til at formidle gennem ICEJ og give videre til en ny generation.

Simon Bastrup Grud er 40 år, gift med Sarah og bor i Aarhus.

Bladet udbringes af Dansk Avis Omdeling A/S som dao PP post - det vil sige som et almindeligt brev. Hvis du ikke modtager bladet, vil vi gerne høre fra dig, så vi kan undersøge sagen!

Husk at meddele hvis du skifter adresse.

Der er en desuden en formular på hjemmesiden hvor du kan tilmelde, ændre eller afmelde bladet.

Er det ikke muligt at benytte formularen så send venligst en email til office@icej.dk med informationerne.

ET VENDEPUNKT for ZION

AF DR. JÜRGEN BÜHLER, ICEJS PRÆSIDENT

Årets festtema, „Herren brøler fra Zion“, er hentet fra Joel 4,16 og peger på et vendepunkt i historien, som ingen kristen bør ignorere. Dette vendepunkt er den sammenhæng, hvori denne stærke profetiske erklæring står. De foregående afsnit kulminerer i to store begivenheder, som har stor betydning for vores tid. Disse to begivenheder markerer et skillepunkt i

„... og jeg vil udgyde
min ånd over alt
kød...”

- Joel 3:1 -

verdenshistorien og begyndelsen på en ny fase i Guds planer.

EN HELLIGÅNDSFYLDT VÆKKELSE

Den første begivenhed beskrives i Joel 3,1-5. Det er en enestående nådetid og en udgydelse af Helligånden: „... og jeg vil udgyde min ånd over alt kød ...“ og „... enhver, der påkalder Herrens navn, skal frelses“. Dette varsler en tid med global vækkelse. Dette blev allerede opfyldt på pinsedagen i Apostlenes Gerninger kapitel 2. Peter forstod, at han var vidne til begyndelsen på denne udgydelse, og erklærede frimodigt: „... det er det, der er

talt ved profeten Joel ...“ (ApG 2,16-23/ESV).

Også i dag befinder vi os midt i en mægtig udgydelse af Helligånden – måske den største i historien. Den begyndte med vækkelsesbevægelser i slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede i

Amerika og Europa og udviklede sig til en global bevægelse gennem Azusa Street-vækkelsen i Los Angeles. Denne pinsekarismatiske vækkelse blev hurtigt den hurtigst voksende kristne bevægelse og fik stor betydning for verdensmissionen.

I løbet af de seneste 120 år er evangeliet bogstaveligt talt nået ud til alle verdens nationer. Selv om mange folkegrupper stadig mangler en fuld præsentation af evangeliet eller Bibelen på deres eget sprog, er dette hastigt ved at ændre sig. For nylig

hørte jeg, at bibeloversættere, som anvender AI-teknologi, måske vil kunne oversætte Skriften til alle jordens sprog inden 2030.

Det minder os om Jesu ord om, at „dette evangelium om Riget skal prædikes som vidnesbyrd for alle folkeslagene (ethnos på græsk), og så skal enden komme“ (Matt 24,14). Vi ved ikke præcis, hvornår denne afgørende faktor vil være på plads og udløse Herrens komme, men vi lever uden tvivl i en generation, hvor dette mål bliver langt mere realistisk.

JØDERNES TILBAGEVENDEN TIL ISRAEL

Den anden store begivenhed, som Joel ser forud for Herrens brøl, er Israels genoprettelse: „For se, i de dage og på den tid, når jeg vender Judas og Jerusalems skæbne ...“ (Joel 4,1).

Profeten giver os ikke mange detaljer om omfanget af denne genoprettelse. Vi får blot at vide, at Gud vil genoprette sit folks skæbne. Men fra andre profeter ved vi, hvad Israels genoprettelse indebærer. Alle profeterne, begyndende med Moses, talte om Israels tilbagevenden til deres land (se 5 Mos 30,4-5; Jer 29,14; Amos 9,15 osv.). Det indebærer, at jøder vender tilbage fra jordens fire verdenshjørner til deres land, sådan som vi ser det ske i dag.

Denne indsamling af folket omfatter også en fysisk genoprettelse af selve landet. Ezekiel taler udførligt om dette i kapitel 36. Han profeterer til landet, markerne, bjergene og endda træerne og erklærer begyndelsen på en ny tid med genopbygning og overflod. Israels land er i dag virkelig et landbrugsmirakel. Et land, der i århundreder var øde og tørt, er nu ved at blive grønt overalt. Mere end 250 millioner træer er blevet plantet i Israel, og israelsk landbrugsteknologi eksporteres over hele verden og giver tørre lande nye muligheder inden for landbrug.

Moses erklærer, at når dette sker, vil Gud gøre Israel „mere velstående og

Landmænd planter vinstokke på en ørkenmark i Negev

talrigt end jeres fædre“. Israel er i dag et økonomisk mirakel. For nylig spurgte jeg cheføkonomen i en stor israelsk institution, hvorfor israelske aktier under krigen er steget i værdi, shekelen er blevet stærkere end nogensinde, og økonomien tilsyneladende blomstrer, selv om en stor del af arbejdsstyrken har været indkaldt til militærtjeneste. Han smilede og sagde: „Jeg ved det ærligt talt ikke. Det strider mod alt, hvad jeg lærte på universitetet.“ Uden tvivl har Gud genoprettet det jødiske folks skæbne gennem det seneste århundrede.

FOLKESLAGENE I AFGØRELSENS DAL

Denne spændende tid for Israel er imidlertid også en afgørelses tid for folkeslagene. Den store afgørelse i de sidste dage handler om, hvor vi står i forhold til Guds folk. Det er

en afgørelses dal, hvor alle må forholde sig til det, Gud gør i Israel.

Det er i denne sammenhæng, at Herren brøler. I dag ser vi evangeliets globale udbredelse, Israels genoprettelse og folkeslagene, der tager stilling til Israel. Vi ved ikke, hvor længe Herren vil vente, men vi ved, at det er tid til at arbejde.

Min hustru Vesna gjorde mig for nylig opmærksom på Salme 22, en af de største messianske salmer. Den begynder med Jesu sidste ord på korset: „Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?“ (Sl 22,2). Det

„Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?“

- Salme 22:1 -

samme vers fortsætter: „Hvorfor er du så langt fra at frelse mig, fra mine klagende ord?“ (ESV).

Det sidste ord er shagah på hebraisk – det samme ord, som premierminister Benjamin Netanyahu brugte, da han navngav den nylige operation mod Iran: „Roaring Lion“ („Den brølende løve“).

Med andre ord antyder det, at da Kristus hang på korset og følte sig forladt af sin himmelske Far, var det ikke blot et støn midt i hans lidelse. Det var et råb af stor intensitet, sammenlignet med en løves brøl. Dette brøl rystede jorden og himlene.

På en måde er dette brøl fra Judas løve blevet hørt i 2.000 år, og budskabet i brølet lyder: „Enhver, som påkalder Herrens navn, skal frelses.“ Det er det tidløse budskab, som Paulus forkyndte for tilhørerne i Athen:

„Gud har båret over med uvidenhedens tider, men nu befaler han alle mennesker overalt at omvende sig ...“ (ApG 17,30).

Det er brølet, der samler Kristi globale brud, som beskrevet i Åbenbaringen 7,9: „en stor skare, som ingen kunne tælle, af alle folkeslag og stammer, folk og tungemål ...“ Det er en global kirke, som har reageret på brølet fra Judas løve. Vi lever stadig i nådens tid. Det

Delegerede fra hele verden ved Jerusalem-marchen under Løvhyttefesten.

er stadig dag, hvor det er muligt at arbejde for menneskers frelse. Men Jesus advarer også om en kommende nat, hvor ingen kan arbejde (Joh 9,4).

ET UROKKELIGT RIGE

Det endelige resultat af det brøl, som Joel hørte, har stor betydning for endetiden. Som følge af dette brøl fra Zion „skal himlen og jorden ryste“ (Joel 4,16). Hans brøl vil forårsage en global rystelse, som vil kunne mærkes på jorden og endda i den himmelske verden. Hebræerbrevet og Haggajs Bog beskriver også en mægtig rystelse i de sidste dage, hvor „ikke blot jorden, men også himlen“ rystes (Hag 2,7.21; Hebr 12,25-29).

For Haggaj varsler denne rystelse en tid med herlighed i de sidste dage, som skal åbenbares i Guds tempel, men også en tid, hvor Gud dømmer folkeslagene. Hebræerbrevet beskriver det som, at Gud ryster det, der kan rokkes, „for at det, der ikke kan rokkes, skal blive“ (Hebr 12,26-29). Forfatteren til Hebræerbrevet henvender sig ikke til ikke-troende med en sidste advarsel om at omvende sig; han opfordrer derimod kirken til at bygge på et solidt fundament.

Det, der kan rokkes, kan være mange ting. Det kan for eksempel være vores jordiske ejendele eller økonomiske fundament – eller endda vores religiøse praksisser, som ikke udspringer af Guds vilje og kraft.

Gennem historien har Gud ofte rystet verdens økonomiske og finansielle strukturer. Charles Spurgeon sagde, at de ikke er mere end et „korthus“, som let kan bryde sammen.

Derfor formaner Guds ord os til at bygge på det fundament, som ikke kan rokkes. Kort sagt betyder det at gøre Guds vilje og investere i vores forhold til ham. Som forældre betyder det at investere i vores

Et etiopisk Aliyah-fly ankommer i Israel

børns åndelige liv og naturligvis også i menneskene omkring os.

Grunden er enkel. Denne sidste rystelse vil bringe den verdensorden, som vi kender den, til ophør, men den vil efterlade Riget intakt – det rige, som ikke kan røkkes. Eller som Johannes så det i Åbenbaringen: „Verdens riger er blevet vor Herres og hans Salvedes, og han skal være konge i evighedernes evigheder!“ (Åb 11,15).

**“Verdens riger er
blevet vor Herres
og hans Salvedes,
og han skal være
konge i evighedernes
evigheder!”**

- Åbenbaringen 11:15 -

Dette er en opfordring til os alle om at bygge vores liv på sikre fundamenter og have de rette prioriteter i vores liv. Abraham var et stort eksempel på denne trosvandring. Uanset hvor han boede, slog han sit midlertidige telt op, klar til at følge Guds kald, når Gud kaldte ham til at gå. Samtidig byggede Abraham, hvor end han kom, et varigt alter af sten for at tilbede Gud (1 Mos 12,8; 13,3.18). Derfor stod hans tro urokkeligt fast til det sidste, og han kaldes „troens fader“.

DEN PROFETISKE RØST FRIGIVES

Løvens brøl er Gud, der taler i de sidste dage. Det er en frigivelse af hans profetiske ord til denne generation. Profeten Amos erklærer: „Løven brøler! Hvem frygter ikke? Herren Gud har talt! Hvem kan andet end profetere?“ (Amos 3,8).

Herrens brøl betyder også, at en røst frigives. Flere steder i Åbenbaringen synes at antyde, at der i de sidste dage vil ske en ny frigivelse af profetiens tjeneste i kirken, og at dette vil være en af de

vigtigste måder, Gud kommunikerer med kirken på. I Åbenbaringen 19,10 læser vi, at „Jesu vidnesbyrd er profetiens ånd“. I Åbenbaringen 22,6 identificerer Gud sig selv som „Gud over profeternes ånder“. Og englen, der taler til apostlen Johannes, beder ham om ikke at tilbede ham, fordi han er en „medtjener sammen med dig og dine brødre profeterne“ (Åb 22,9).

Lad os bede om, at dette „Jesu vidnesbyrd“ må blive frigivet på en tydeligere måde end tidligere; at Gud vil rejse profetiske røster i kirken, som ikke blot er „medvindsprofeter“, som jeg skrev i sidste nummer, men profeter, der ser den kommende herlighed og også den rystelse, der vil finde sted for at åbenbare det, som ikke kan røkkes.

EN HELBREDEDE STRØM FRA ZION

Endelig betyder Herrens brøl fra Zion, at en ny tidsalder i Guds evige planer er ved at udfolde sig. Det betyder, at denne verdens nuværende tidsalder er ved at svinde bort, og at vi bevæger os ind i en ny messiansk tidsalder, som er defineret af „Herren, som bor i Jerusalem“ (Joel 4,17.21). Hans nærvær vil vende tilbage til Zion, og Israels genoprettelse vil indebære en fuldstændig fysisk og åndelig genoprettelse, som overgår alt, hvad der er gået forud.

Joel ser endda en flod, der udspringer fra Jerusalem og løber hele vejen ned til „Shittims dal“ (Joel 4,18). Dette henviser til den vestlige side af Jordanfloden, som løber ud i Det Døde Hav. Dette område identificeres traditionelt som det sted, hvor Akan syndede og bragte dom over hele Israels folk. Gud forvandler dette sted med nederlag til en have af velsignelse.

Hoseas 2,17 erklærer, at denne Akors dal, som var præget af dom og nederlag, skal blive til en håbets port (petach tikva på hebraisk). Ezekiel ser frem til, at Det Døde Hav skal blive helbredt af denne strøm fra Jerusalem og blive et hav med „mange slags fisk“ og et sted for fiskere (Ez 47,1-12). Og vigtigst af

alt så Zakarias strømmen som en kilde, der skal åbnes „for Davids hus og Jerusalems indbyggere til at rense dem for synd og urenhed“ (Zak 13,1).

Hvor denne flod end løber, vil den føre til genoprettelse, helbredelse og tilgivelse. Grunden er enkel: „for vandet kommer fra helligdommen“ (Ez 47,12). Dette bringer os igen til løvhyttefesten. På festens sidste dag erklærede Jesus, at alle, som tror, kan blive en kilde med levende vand for menneskene omkring dem. Det betyder, at denne profetiske velsignelse allerede er tilgængelig nu for dig og mig.

HØR HERREN BRØLE!

Afslutningsvis tror jeg, at mange i vores tid vil høre Herrens brøl. Det er ikke kun en tid til at forstå tegnene, men også til at reagere på dem. Det er en opfordring til en sidste indsats for at forkynde evangeliet og bringe budskabet om, at „Jesus er konge“, ud til jordens yderste hjørner.

Det er også en tid til at finde det rette ståsted i forhold til Israel. Israel er Guds udvalgte folk og hans evige ejendom, og vi er kaldet til at stå sammen med det folk, som gav os Messias og Guds ord. Vi skylder dem dette.

Det er også en tid til at bygge på et fast fundament i vores personlige liv og få vores prioriteter på plads. Og endelig er det en tid til at forvente, at en ny profetisk ånd skal blive synlig iblandt os. Det er tid til at gøre os klar til Kongens komme og længselsfuldt vente på hans komme.

Jeg beder om, at du må høre Herren brøle fra Zion. 🌍

En illustration af Jakob, der velsigner Efraim og Manasse..
(AI Generated Image)

GUDS UDVÆLGELSE AF ISRAEL STÅR STADIG FAST!!

AF DAVID R. PARSONS, ICEJ SENIOR VICE PRESIDENT & TALSMAND

I næsten tre år nu har Israel ført en krig i selvforsvar mod det radikale iranske regime og dets stedfortrædende terrormilitser rundt omkring i regionen. Denne bitre konflikt ulmer stadig på flere fronter og er fortsat i vid udstrækning uafklaret med hensyn til, hvem der bliver sejrherre, og hvem der bliver besejret.

Den langvarige krig siden 7. oktober har også udløst en alarmerende bølge af antisemitisme verden over. Jødiske samfund har i de seneste måneder været udsat for talrige voldelige angreb, såsom massakren ved Hanukkah på Bondi Beach i Australien samt en række overfald og brandattentater mod jøder, synagoger og Hatzolah-ambulancer i Storbritannien. Alvorlige angreb på jøder har fundet sted i Tyskland, Grækenland, Italien, Litauen og Spanien. I Nordamerika kørte en libanesiske mand for nylig en lastbil fyldt med fyrværkeri og benzin ind i en stor reformjødisk synagoge i Detroit. Et andet bilangreb var rettet mod Chabads verdenshovedkvarter i New York, mens tre forskellige synagoger i Toronto samt to jødiskejede bagerier andre steder i Canada alle er blevet beskudt.

Samtidig går mange på både venstre- og

højrefløjen sammen om at angribe Israel og hævder fejlagtigt, at Netanyahu-regeringen trak USA ind i krigen mod Iran, ligesom de giver Israel skylden for de urolige oliemarkeder og den deraf følgende økonomiske uro.

Og som om det ikke var nok, fremsætter mange skødesløst grundløse anklager mod Israel for at begå folkedrab og bevidst sulte børn i Gaza, blandt andre alvorlige

folk stadig betyder noget for Gud. Har de ret? Har det jødiske folk mistet sit særlige pagtsforhold til Gud? Eller står deres guddommelige udvælgelse stadig ved magt den dag i dag? Svaret på dette spørgsmål er vigtigere, end de fleste er klar over.

AT RESPEKTERE GUDS UDVÆLGELSE

Kristne har flere grunde til at støtte Israel. For det første står vi i åndelig gæld til det jødiske folk på grund af alle de åndelige velsignelser, vi har modtaget gennem dem – først og fremmest vores Bibel og Messias (Romerbrevet 9,4-5; 15,27).

Vi står også i en moralsk gæld til dem, idet vi bør forsøge at hele de sår, som tidligere kristne generationer har påført jøderne. Desuden handler vi ganske enkelt i lydighed mod vores egne Skrifter, når vi skal "velsigne" Abrahams efterkommere (1 Mos 12,3), "bede om fred for Jerusalem" (Sl 122,6), "trøste mit folk" (Es 40,1-2) og "vise dem barmhjertighed" (Rom 11,30-32).

Der er imidlertid endnu en grundlæggende årsag til, at kristne bør støtte Israel: Guds vedvarende udvælgelse af det jødiske folk. Dette bibelske begreb indebærer, at Gud som den suveræne har ret til at udvælge, hvem han vil, og at vi må respektere hans ret og suveræne beslutning om at vælge dem,

Et blomsterminde for Bondi Beach-massakren..

(Wikimedia Commons-DaHuzyBru)

forbrydelser. Nogle giver endda på vildt grundlag Israel skylden for mordet på Charlie Kirk og de ulovlige udskejelser på Epstein Island.

Desværre vender også mange kristne sig mod Israel og benægter, at det jødiske

han ønsker, for at gennemføre sine hensigter på jorden. Det er faktisk den vigtigste grund til, at vi bør stå sammen med Israel, og alene dette forpligter os til at udvise forsigtighed, selv når alle andre fordømmer det jødiske folk og den jødiske nation.

Alligevel snubler mange kristne stadig over det bibelske begreb om guddommelig udvælgelse, især når det gælder Israel. De mener, at det er et begreb fra Det Gamle Testamente, mens Det Nye Testamente lærer, at Gud elsker alle folkeslag universelt. De hævder, at der i Kristus ikke findes nogen begunstigede etniske grupper. Ja, Galaterbrevet 3,28 siger: "Her kommer det ikke an på at være jøde eller græker." Men det samme vers siger også: "her kommer det ikke an på at være mand og kvinde", og efter at vi er blevet frelst, har vi stadig grund til at skelne mellem mænd og kvinder. På samme måde skriver apostlen Paulus i Romerbrevet 3,1-2, at der stadig er en "fordel" ved at være jøde. Og i Romerbrevet 11,29 insisterer han på, at Guds kald og udvælgelse af Israel er "uigenkaldelig".

Vi står her over for et bibelsk paradoks, som forskere kalder "den særlige udvælgelse" (the scandal of particularity). Det er sandt, at Gud elsker alle mennesker, og at "den, der vil, kan komme" (Matt 10,32; Åb 22,17). Men det er lige så sandt, at Gud vælger, hvem han vil, og viser barmhjertighed mod, hvem han vil (2 Mos 33,19; Rom 10,15). Principperne om menneskets frie vilje og Guds guddommelige udvælgelse er begge sande, og begge læres i både Det Gamle og Det Nye Testamente. Ja, Det Nye Testamente bekræfter endda: "Jakob elskede jeg, men Esau hadede jeg." (Rom 10,13).

På den kristne vandring er kunsten derfor at lære at gå mellem disse to paradoksale sandheder og aldrig holde fast i den ene sandhed på bekostning af den anden. Personligt hælder jeg mere til Guds kald over mit liv. Jesus sagde jo: "I har ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt jer..." (Joh 15,16).

Men jeg lader det aldrig gå så langt, at jeg glemmer, at jeg også selv valgte at følge ham. Det er således et grundlæggende princip i Skriften, at vi må respektere Guds ret til suveræn udvælgelse, og dette gælder i høj grad hans kald og udvælgelse af Israel. Faktisk bliver dette punkt gentagne gange fremhævet allerede i Bibelens første bog.

"DET MINDSTE AF ALLE FOLK"

Første Mosebog er fuld af eksempler på, at

Gud vælger én person frem for en anden. Vi ser først, at Gud ud af alle jordens indbyggere alene kaldte Abraham, for igennem ham at "velsigne" eller tilbyde sin frelse til "alle jordens slægter" (1 Mos 12,1-3; Es 51,2). På grund af Guds kærlighed til hele menneskeheden valgte han Abraham og talte en velsignelse og førstefødselsret over ham, som satte gang i hans plan om frelse for hele verden.

Efter datidens normale skik skulle denne velsignelse og førstefødselsret være gået til Abrahams førstefødte søn. Men Gud valgte at give den til Isak frem for Ismael, den førstefødte. Derefter valgte han Jakob frem for Esau. Dernæst valgte han at give den til Juda, som var den fjerde i rækken efter Ruben, Simeon og Levi. Vi ser også eksemplet med Efraim, som modtog den førstefødtes velsignelse frem for sin ældre bror Manasse (1 Mos 48).

Interessant nok ærer det jødiske folk den dag i dag Manasse for at have accepteret, at hans yngre bror Efraim skulle modtage den større velsignelse, og dermed respekterede Guds udvælgelse.

I modsætning hertil accepterede Amalek – en sønnesøn af Esau – aldrig at have mistet familiens velsignelse og førstefødselsret til Jakob, hvilket førte til en vedvarende konflikt mellem deres efterkommere (1 Mos 36,12; 2 Mos 17,16). Den gennemgående lære i Første Mosebog er således, at Gud har ret til at vælge, hvem han vil, for at gennemføre sine hensigter, og vi gør klogt i at respektere hans udvælgelse.

Gud vælger eller udvælger nemlig ikke nogen af favorisering, men med et bestemt formål (2 Tim 1,9), og han ved på forhånd, hvem der bedst kan gennemføre dette formål. Judas brødre Levi og Josef blev også udvalgt, hver til en særlig guddommelig opgave. Gud vælger mennesker både til gode og dårlige formål. Farao blev udvalgt til at vise Guds herlighed gennem sit forhærdede hjerte (Rom 9,17).

At være udvalgt medfører også ansvar og byrder. Jesus lærte os, at verden ville hade os, fordi han havde udvalgt os, og verden havde hadet ham først (Joh 15,18-19). Jeg mener, at det samme gælder Israel – verden hader det jødiske folk ganske enkelt, fordi Gud har udvalgt dem.

Tænk på, at da Gud kaldte Israel ud for at blive en særlig nation for ham, var det ikke, fordi de var klogere, stærkere eller bedre end nogen andre. Faktisk var de slaver i Egypten

uden egen vilje. Han valgte dem for at vise sin styrke gennem noget lille og svagt. Gud kaldte dem endda "det mindste af alle folk" (5 Mos 7,6-8). Så vi bør ikke hænge os for meget i dette princip om Guds suveræne ret til at udvælge.

Alligevel spørger nogle kristne, om denne udvælgelse af Israel stadig står ved magt. En nøgle til at løse denne debat findes i Guds valg af David som konge over Israel.

"RØR IKKE MINE SALVEDE"

Med nogen modvilje valgte Herren først Saul til at være Israels konge. Han var høj, stærk og smuk – alle de naturlige egenskaber, som mennesker søgte hos en konge. Men han var en mangelfuld karakter, og til sidst sendte Gud profeten Samuel ud for at finde en anden konge. Det førte ham til Isaj, som præsenterede sine første syv sønner. Men Samuel spurgte, om der var flere. Så hentede de den yngste søn David, som passede får ude på marken. Og Samuel salvede hurtigt David som den næste konge.

David forsøgte imidlertid aldrig at vælge Saul og tage tronen, selv da Saul forsøgte at dræbe ham. Han havde muligheden i hulen ved En-Gedi (1 Sam 24) og igen i Zifs ørken (1 Sam 26). Davids egne mænd opfordrede ham til at dræbe Saul, mens han havde chancen. Men hver gang sagde David, at han ikke ville række hånden ud mod "Herrens salvede" (1 Sam 24,7.11; 26,9-11.16.23). Endnu en gang, i 2 Samuelsbog 21,6, omtalte David Saul som den, "Herren har udvalgt".

David betragtede Sauls udvælgelse ikke som en politisk, men som en hellig handling. Denne udvælgelse var stadig gyldig, indtil Guds hensigter med Saul var fuldt

Josafats dal i Jerusalem. (Wikimedia Commons-Nomos Foundation)

gennemført. David stolede på Guds timing, når det gjaldt at gøre ham til konge. Han holdt sandsynligvis også igen af respekt for profeten Samuel. Endelig indså han, at det, på trods af Sauls fejl, ville skabe et dårligt præcedens for Israel, hvis han tvang sig til kongemagten.

‘Rør ikke mine salvede, gør ikke mine profeter fortræd!’

- Salme 105:13-15 -

David skrev senere en berømt salme, der fremhæver dette princip vedrørende Israels hellige udvælgelse: "Da de.. drog omkring

fra folk til folk, fra det ene rige til det andet, da tillod han ingen at undertrykke dem, og for deres skyld revsede han konger: Rør ikke mine salvede! Gør ikke mine profeter noget ondt!" (Sl 105,13-15)

I den samme Salme 105 omtalte David også to gange Israels folk som helhed som "hans udvalgte" (vers 6 og 43). Andre steder i de hebraiske skrifter beskrives Israels folk gentagne gange som "udvalgte" eller "valgte" – בָּחִיר (bachir) – såvel som "salvede", idet der anvendes det samme hebraiske ord – מָשִׁיחַ (māšîaḥ), som vi bruger om Messias. Og Paulus siger i Romerbrevet 11,28-29, at denne udvælgelse og dette kald ikke kan tilbagekaldes!

FORMÅLET STÅR STADIG FAST

Så er Israel stadig en udvalgt nation?

Det afhænger alt sammen af, om Guds formål med Israels udvælgelse allerede er fuldført. Som Paulus udtrykker det, består udvælgelsen, for at Guds hensigt med udvælgelsen "skulle stå fast" (Rom 9,11).

Derfor kan vi med tillid ud fra Skriften svare, at Guds udvælgelse af Israel stadig består den dag i dag, fordi han stadig har hensigter, som han ønsker at gennemføre gennem det jødiske folk alene, efterhånden som de samles tilbage i deres forfædres land. De hebraiske profeter var alle meget tydelige om, at jødernes fysiske tilbagevenden til Israel og Jerusalem i de sidste dage vil føre til deres åndelige tilbagevenden til Gud (se f.eks. Ezek 36,24 ff.). Jesus selv bekræftede også dette i Lukas 21,24 og Matthæus 23,39. Peter forkyndte, at Jesus vil blive i himlen, indtil den genoprettelsesproces, som alle de hebraiske profeter har talt om, er fuldført (ApG 3,21). Og Paulus sagde, at

denne indsamling og Israels modtagelse vil betyde "liv af døde" for verden (Rom 11,15). Og gennem denne proces vil Israel føde verden ind i den messianske tidsalder med den retfærdighed og fred, som vi alle har så desperat brug for!

Derfor må vi være forsigtige, når det gælder Israel. David advarede: "Rør ikke mine salvede!" Dette gælder stadig, eftersom deres guddommelige udvælgelse stadig står ved magt. Vi må respektere den suveræne beslutning hos en hellig, alvidende og barmhjertig Gud.

Og hvis vi gør det, vil vi blive beskyttet mod at blive suget ind i strømmen af falske anklager og dæmonisering, som rettes mod Israel. Denne immunitet mod antisemitisme er afgørende for Kirken og for alle folkeslag, for Bibelen gør det også klart, at Gud vil dømme alle nationer ud fra, hvor vidt de har respekteret hans udvælgelse af Israel.

"I de dage og på den tid, når jeg vender Judas og Jerusalems skæbne, samler jeg alle folkeslagene og fører dem ned i Josafats dal. Dér vil jeg hold rettergang med dem om mit folk og min ejendom, Israel, som de spredte blandt folkene. De delte mit land imellem sig og kastede lod om mit folk. De solgte en dreng for en skøge, og de gav en pige for den vin, de drak." (Joel 4,1-3)

Ved denne løvhyttefest brøler Herren virkelig fra Zion. (Amos 1:2) Og budskabet er en advarsel, som vil ryste nationerne. For han har til hensigt at retfærdiggøre Israel som sin særlige skat, som blev udvalgt for hele verdens skyld. 🌍

Kong Saul angriber David –
maleri af Guercino
(Wikimedia Commons)

SHA'AR HANEDEV OG
SDOT NEDEV REGIONERNE

SDOT NEDEV

KFAR AZA

ICEJ'S GENOPBYGNINGSPROJEKTER VED GAZAGRÆNSEN SKAL EFTERLADE EN VARIG ARV

AF DAVID PARSONS, ICEJ'S LEDENDE VICEPRÆSIDENT OG TALSMAND

I løbet af de seneste to år, efterhånden som de hårdt ramte israelske lokalsamfund langs Gazagrænsen er begyndt at vende tilbage til deres hjem og landsbyer, har Den Internationale Kristne Ambassade Jerusalem (ICEJ) gennemført ni større genopbygningsprojekter i området. Formålet er at hjælpe med at genoprette det fælles liv og få de tusindvis af indbyggere tilbage, som blev evakueret fra deres hjem efter den massive terrorinvasion den 7. oktober 2023.

Mange kristne fra hele verden har givet donationer til disse indsatser, og vi vil gerne give en opdatering på, hvor projekterne står, efterhånden som vi nærmer os tre år siden begyndelsen på denne langvarige krig. Heldigvis er 90 % af de nødvendige midler til at færdiggøre disse genopbygnings- og renoveringsprojekter kommet ind. Men vi har brug for jeres hjælp til at færdiggøre byggeprojekterne, så vi kan gå videre til endnu et stort projekt i det hårdest ramte lokalsamfund af alle, Kibbutz Nir Oz. 🌍

SHA'AR HANEDEV – CENTER FOR MODSTANDSKRAFT

(FÆRDIG)

Under et nyligt besøg i området ved Gazagrænsen begyndte vores ICEJ-team ved skolekomplekset for Sha'ar HaNegev Regional Council nær Sderot. Her har kommunen opført et nyt center for modstandskraft for områdets 10.000 indbyggere. Det ligger lige ved siden af området med grundskole, mellemtrin og gymnasium, så det er lettere for de sårbare unge elever at få den nødvendige traumebehandling. ICEJ finansierede opførelsen af tre store beskyttelsesrum, som var nødvendige for at kunne åbne centret.

Vores vært, Rotem, fortalte, hvordan de også har omdannet ICEJ's tre store beskyttelsesrum til behandlingsrum. Ét af dem er blevet til et farverigt kunstrum for små børn, og vi blev mødt af de glade kunstværker, som børnene var i gang med at skabe.

»I Sha'ar HaNegev har vi over 1.000 børn på tre skoler, og hver uge kommer de på skift herover en time ad gangen for at opbygge deres modstandskraft,« sagde Rotem. »Børnene laver mange forskellige aktiviteter. For os er dette kunstrum et sikkert sted, men for dem er det også et sjovt sted at være.«

Et kig indenfor i Be'eri ungdomsaktivitetscenter.

»Siden jeg var ti år, har jeg lidt under sikkerhedssituationen her, og nu har jeg selv børn, og hver eneste dag må jeg vælge at blive boende her,« forklarede hun. »Dette sted giver mine børn et sikkert tilflugtssted. For min datter kan enhver lyd udløse traumet. Men her på centret kan hun udtrykke sig og bearbejde det hele, og det hjælper rigtig meget.«

»Tak, fordi I står sammen med os,« tilføjede Rotem. »Vi kunne ikke have gjort det uden jer.« 🌍

Børns kunstværker på Sha'ar HaNegev Resilience Center

ICEJ-teamet med Rotem (i midten til højre) ved beskyttelsesrummene i Sha'ar HaNegev

Kort over Israels sydlige grænse til Gaza og de hårdt ramte samfund, som ICEJ hjælper med at genopbygge.

(Google Earth)

SDOT NEGEV – CENTER FOR MODSTANDSKRAFT

(FÆRDIG)

Et par kilometer derfra besøgte vi derefter hovedkvarteret for Sdot Negev Regional Council, som har udvidet sit eget center for modstandskraft betydeligt for at kunne hjælpe områdets indbyggere. Det krævede to nye store beskyttelsesrum, som ICEJ har finansieret. Vores vært Esther fortalte, at de også har omdannet de store beskyttelsesrum til ekstra behandlingsrum.

»Vi har mennesker, der kommer ind både om dagen og om aftenen for at få behandling. Derfor gør beskyttelsesrummene det muligt for os at få dem til at føle sig trygge, når de kommer,« sagde hun.

»Man er nødt til at have dem for at kunne holde centret åbent.«

»Før den 7. oktober havde vi et team på 17 terapeuter, som betjente omkring 200-250 mennesker om året. Men nu er det vokset til et team på 200 terapeuter, som hjælper over 3.000 mennesker. Det er et behov i hele Israel, men især her i området ved Gazagrænsen.«

»Jeg talte netop med en mor, hvis otteårige søn har afsluttet et terapiforløb, men han taler stadig ikke,« fortalte Esther fortroligt. »Han vil ikke tale med sine lærere. Han er stadig meget bange, selv om der næsten er gået tre år.«

KFAR AZA – BØRNE- OG MUSIKTERAPICENTRE

(UNDERVEJS)

En kort køretur længere mod syd kom vi til Kfar Aza, hvor vores vært Orit viste os en daginstitutionsbbygning, som Den Kristne Ambassade i øjeblikket renoverer, så den kan fungere som et traumecenter for børn. Derudover er vi i gang med at omdanne en gammel fællespub til et innovativt musikterapi-center.

Hun fortalte, at over 80 indbyggere fra Kfar Aza blev dræbt eller bortført den 7. oktober, og derfor er genopbygningsplanerne først nu ved at komme i gang.

»Jeg kommer stadig hver uge for at se, at alt bliver bygget, som vi har planlagt,« sagde Orit. »Det er meget vigtigt for os at gøre denne daginstitution til et sted, hvor børnene kan få behandling.«

»Desværre har 90 % af vores børn mellem tre og seks år brug for følelsesmæssig behandling efter den 7. oktober,« forklarede Orit. »Nogle af dem var meget små, endda spædbørn. Næsten hver eneste familie i Kfar Aza mistede nogen – en far, mor, brødre eller søstre. Man vokser op blandt ødelagte familier. Derfor mener vi, at disse børn virkelig har brug

En gammel lokal pub bliver omdannet til musikterapi-centret i Kfar Aza

for denne ekstra støtte til deres følelsesmæssige sundhed. Denne daginstitution er en vigtig del af at få familierne tilbage.» ICEJ's musikterapicenter kommer samtidig til at ligge lige ved siden af fællesspisningssalen og dermed midt i Kfar Aza's fælles liv, efterhånden som de evakuerede familier vender tilbage i løbet af det kommende år. Centret kommer til at indeholde et auditorium til forestillinger, et lydstudie, terapirum og musikundervisning. ICEJ er desuden i gang med at indkøbe en række musikinstrumenter til det innovative center. 🌍

KIBBUTZ BE'ERI – TRE GENOPBYGNINGSPROJEKTER

(UNDERVEJS)

Derefter gjorde vi holdt ved Kibbutz Be'eri, ti minutters kørsel derfra, for at se nærmere på tre ICEJ-byggeprojekter, som nu er under opførelse. Det drejer sig om en komplet genopbygning af ungdomscentret fra grunden, omdannelsen af et plejehjem til et center for ældrepleje og aktiviteter samt opførelsen af en helt ny tandklinik.

Vores vært på Kibbutz Be'eri var Lior, som gennemlevede den 7. oktober og på mirakuløs vis overlevede. Ligesom andre medlemmer af kibbutzen har han boet mange kilometer væk de seneste år, men han forsikrede os om, at lokalsamfundet glæder sig over at begynde at vende tilbage.

»Vi er så begejstrede for at gå rundt på kibbutzen og se alt det byggeri, der foregår,« udbrød Lior. »Det bliver nyere og bedre, end det var, takket være organisationer som jeres, der har hjulpet os så meget!«

»Det har overrasket mig meget at opdage, at kristne elsker Israel og støtter os så meget,« tilføjede Lior. »I begyndelsen forventede vi kun hjælp fra jødiske organisationer, men nu forstår jeg, at kristne holder lige så meget af os som jøderne og er mere åbne og gavmilde med deres hjælp. Jeg smiler og griner altid over, at de holder mere af vores kibbutz, end vores eget jødiske folk gør.«

Da vi gik rundt på kibbutzen, så vi, at det genopbyggede ungdomscenter næsten er lukket til, og at elektriske installationer og VVS-arbejde er ved at blive installeret. En blok derfra er det gamle plejehjem blevet tømt og står klar til, at håndværkerne kan omdanne det til et nyt behandlings- og aktivitetscenter for ældre, som skal hedde »Neot Be'eri«. Endelig så vi, lige bag et afspærret område, med stor glæde snesevis af travle arbejdere opføre et nyt medicinsk kompleks, som kommer til at indeholde en førsteklases tandklinik sponsoreret af Den Kristne Ambassade. 🌍

Byggeriet er gået i gang på en helt ny læge- og tandklinik.

Det kommende senioraktivitetscenter i Neot Be'eri

Orit viser David Parsons det kommende musikterapicenter i Kfar Aza

KIBBUTZ URIM – TERAPIGÅRD MED DYR

(UNDERVEJS)

Efter at have passeret stedet, hvor Nova-musikfestivalmassakren fandt sted, drejede vi mod øst til Kibbutz Urim. Her har ICEJ hjulpet en terapigård med heste og et område med dyr med at udvide både deres arealer og deres tilbud.

Kibbutz Urim havde allerede en terapigård med dyr, som hjalp områdets indbyggere med at bearbejde de traumer, der var forårsaget af årevis med uophørlige raketangreb fra det nærliggende Gaza.

ICEJ hjælper nu med at udvide disse tilbud med dyreterapi. Vi har indtil videre købt fire nye terapiheste og hjælper med at genopbygge dyreområdet, så der kan tilbydes mere traumebehandling til børn. Det var især spændende at møde vores nyeste terapihest, Appollo, som er betalt af Danske donorer via den danske afdeling af ICEJ!

»Vi er ved at bygge et helt nyt, fantastisk sted, hvor vi kan tage imod vores patienter og tilbyde de bedste forhold for patienter, terapeuter og dyr,« forklarede vores vært Karen. »Vi er i den afsluttende fase med at få tilladelser til dette udvidede projekt på det tilstødende landbrugsareal. Der har været mange forhindringer undervejs. Men vi er allerede gået fra at hjælpe 100 patienter før den 7. oktober til 250 mennesker de seneste tolv måneder, og vi håber, at det nye sted kan vokse til at betjene 350 eller måske endda 400 mennesker.«

»Vi arbejder på at udvide på tre områder: terapigården med nye stalde og ridebaner, centret for smådyrs- og hundeterapi, og nu også terapeutiske cykelaktiviteter,« tilføjede Karen. »Noget af det er undervisning, og noget er ren terapi. Og vi takker Den Kristne Ambassade så utrolig meget. Jeres støtte betyder alt.« 🌍

Mød 'Appollo', den nyeste ICEJ-hest på Urim terapiranch

SDE NITZAN – AGROTECH-SKOLE

(FÆRDIG)

Til sidst besøgte vi den nye AgroTech-gymnasieskole, som ICEJ har været med til at etablere i landsbyen Sde Nitzan. Skolen begyndte med 30 elever i 2024 og voksede til 50 elever i sit andet år. Målet er at tiltrække unge pionerlandmænd fra hele Israel, som kan være med til at genbosætte og styrke området ved Gazagrænsen efter angrebene den 7. oktober. Den Kristne Ambassade har opført et stort drivhus, som fungerer som undervisningslokale for elevernes innovative forskning. Vi har desuden doneret fire almindelige klasselokaler og et læringscenter til agro-tech-skolen.

Asaf, som var vært for vores besøg, er en af grundlæggerne af den avancerede landbrugsskole i Sde Nitzan. Han bemærkede: »Det vestlige Negev-område producerer 70 procent af Israels landbrugsprodukter. Derfor er det vigtigt, at regionen kommer sig efter de alvorlige konsekvenser af den 7. oktober, og skolen er et af lyspunkterne for Eshkols fremtid.«

»Skolen har to store virkninger,« tilføjede Asaf. »For det første har landmændene brug for vores hjælp overalt i området, og eleverne på denne skole arbejder hver dag for at hjælpe dem. Hver dag ser jeg disse børn i drivhusene og på markerne. De tilfører det hele så meget kraft med deres hænder, deres smil og deres energi. Det giver os masser af håb.«

»Den anden virkning er, tror jeg, at denne skole er den 'nye zionisme'. De lokale landbrugslandsbyer blev evakueret efter den 7. oktober, og disse unge mennesker hjælper de ældre og familierne i landsbyerne, i deres haver og med alt det, de laver. Dette er den nye zionisme – her ved Israels grænser, hvor man rører ved jorden, arbejder med landbrug og lærer. Det er vores håb for hele Israel.«

ICEJs drivhusklasseværelse på agro-tech-skolen i Sde Nitzan

HJÆLP OS MED AT EFTERLADE EN VARIG ARV

Tilsammen udgør disse ni initiativer den mest ambitiøse række byggeprojekter, som Den Kristne Ambassade nogensinde har gennemført på én gang, og vi er oprigtigt taknemmelige for alle dem, der indtil nu har hjulpet os.

Som det fremgår, har vi især forsøgt at imødekomme de særlige behov hos de mest sårbare – børn og ældre.

Vi har nået 90 % af den nødvendige finansiering til alle disse projekter. De er et varigt vidnesbyrd om kristen kærlighed og omsorg for de israelske lokalsamfund, som stadig er ved at komme sig efter denne enorme tragedie.

Jo hurtigere vi får dækket de resterende udgifter, desto hurtigere kan vi gå videre til endnu et stort projekt, som bliver kronen på vores genopbygningskampagne.

Vi er blevet udvalgt af Kibbutz Nir Oz, det hårdest ramte lokalsamfund af alle, til at genopbygge deres fælleskøkken og spisesal. Det er centrum for deres fælles liv, og det bliver afgørende for, at Nir Oz kan komme sig og se frem mod en lysere fremtid.

Dette er jeres mulighed for at opfylde det profetiske løfte til Israel: »Fremmede skal genopbygge dine mure!« (Esajas 60,10). 🇮🇱

Det vestlige Negev ser frem til en lysere fremtid. ICEJ-ledere med vores Lifeshield-partner Shmuel Bowman

Giv i dag til vores Israel i krise-fond!:
icej.dk/doner

Beboerne på Haifa Home nyder en udflugt til Megiddo.

EN HÅBEFULD SOMMER for HOLOCAUST OVELEVENDE

AF YUDIT SETZ

Da sommervarmen lagde sig over Israel, gik vores team på Haifa-hjemmet for Holocaust-overlevende ind i en periode, hvor flere af vores kristne medarbejdere tog en velfortjent ferie. Selvom vi i øjeblikket arbejder med et mindre team, er vi fortsat fast besluttet på at give den omsorg, de aktiviteter og den personlige opmærksomhed, som gør Haifa-hjemmet til et så særligt sted for vores beboere.

BESØG FRA TYSKLAND

Internationale besøgende er blevet et sjældent syn i de senere år, og derfor var det en særlig glæde at byde en gruppe fra ICEJ i Tyskland velkommen til Haifa-hjemmet. Deres besøg gav dem mulighed for at møde vores medarbejdere, høre mere om hjemmet og opleve vores arbejde på nært hold.

Et af højdepunkterne var at høre Shela fortælle. Hun er en af vores beboere og flygtede fra sin hjemby i Ukraine efter den russiske invasion. Hun har boet på Haifa-hjemmet de seneste fire år. Hendes historie gav vores besøgende et meget personligt indblik i den rejse, det er at genopbygge et liv, der er blevet lagt i ruiner, og at finde tryghed, venskab og håb i Israel.

En ICEJ-gruppe fra Tyskland aflægger et besøg på Haifa Home.

VI FEJRRER LIVETS SÆRLIGE ØJEBLIKKE

Nogle gange er det de mindste gestusser, der skaber den største glæde. For nylig opdagede vi, at vores beboer Rita og hendes omsorgsperson, Anu, har fødselsdag på samme dag – med præcis 56 års forskel. Vi overraskede dem med en fødselsdagsudflugt til den nærliggende Café Benjamin. Caféens leder kender efterhånden vores beboere og tager altid varmt imod dem. Kaffe, kage, latter og samtaler blev tilsammen til en mindeværdig fejring.

VI TAGER BEBOERNE MED UD I SAMFUNDET IGEN

Selvom bekymringen for den regionale sikkerhed fortsat er en del af hverdagen, har vi gjort en særlig indsats for at hjælpe vores beboere med at genfinde kontakten til verden udenfor efter den seneste konflikt med Iran. Hvad enten det har været motion sammen på stranden, en is eller en kop kaffe på en café i nabolaget, har disse udflugter hjulpet med at genoprette en

følelse af normalitet, venskab og glæde. For dem, der har haft mulighed for at rejse lidt længere, har vi besøgt flere museer i Haifa, blandt andet Jernbanemuseet, hvor beboerne kunne udforske den fascinerende historie om jernbanetransport i Israel, som går helt tilbage til 1892.

Vores russisktalende beboere har især sat pris på at lære mere om historien i det land, de nu kalder deres hjem.

Efter at have studeret bibelske og historiske steder under vores foredrag, som finder sted hver anden måned, glædede mange sig

« Rita har samme fødselsdag som sin omsorgsperson, Anu.

til at besøge Megiddo og med egne øjne se stedets rige historie.

»Jo mere jeg rejser rundt i Israel, jo mere ser jeg, hvordan mennesker har skabt smukke ting ud af ingenting,« fortalte Etta bagefter. »Jeg er meget taknemmelig for, at I tager os med ud for at besøge forskellige steder og opdage nye ting.« Arnold tilføjede:

»Det var så interessant, og endnu en gang lærte jeg noget nyt. Jeg så det sande Forjættede Land, som bliver passet så smukt på, og det minder mig om, hvorfor

dette land er værd at beskytte.«
Disse oplevelser handler om langt mere end blot at få en hyggelig dag sammen. De styrker vores beboeres tilknytning til Israel og skaber gode minder.

NYT Udstyr til terapi

Vores fysioterapirum er fortsat et sted præget af kreativitet og opmuntring. Besøgende bliver ofte overraskede over at finde bokseudstyr side om side med de traditionelle terapiredskaber. Under professionel vejledning er boksetræning blevet en fremragende måde for beboerne at forbedre koordination, styrke, balance og bevægelighed på. Samtidig giver det dem en sund måde at få afløb for stress og frustration.

Vi er også glade for at kunne fortælle, at ICEJ Schweiz for nylig donerede en terapeutisk trampolin til Haifa-hjemmet. Organisationens leder, Dominique, tog den endda med sig på flyet til Israel.

Vores fysioterapeut, Simcha, har gennemført en specialiseret uddannelse i Schweiz og er allerede begyndt at integrere trampolinen i terapien. Den har vist sig at være et populært supplement, som hjælper beboerne med at forbedre balance, stabilitet og selvtillid.

VI FEJRER MANYAS KUNSTNERISKE PRÆSTATION

En af vores mangeårige beboere, Manya, har hele sit liv udtrykt sin kreativitet gennem kunst. Hendes kunstværker dokumenterer hendes oplevelser under Holocaust i Transnistrien og er udstillet på vores museum.

I de senere år har hun på egen hånd lært at male digitalt og skabt farverige kunstværker på computeren. Næsten hver dag maler hun et nyt billede, som ledsages af et digt inspireret af hendes oplevelser.

Denne sommer udvalgte forlaget HaGefen en samling af hendes digitale malerier til deres årlige kalender. Den færdige kalender blev overrakt til Manya

Manya fejrer udgivelsen af sine digitale malerier

under en af Nancys kunsttimer, hvilket skabte et uforglemmeligt øjeblik fyldt med glæde.

»I dag er en dag med lys og glæde,« udbød Manya. »Det opmuntrer mig så meget. Det er enhver kunstners drøm, at andre mennesker kan glæde sig over det, man skaber.«

MØD VORES KOK, SHAY

Det hebraiske navn Shay betyder »gave« – og det er præcis, hvad Shay er blevet for vores hjem. Selvom han gennem nogle år havde arbejdet på Haifa-hjemmet med mellemrum, blev han for omkring seks måneder siden officielt ansat som køkkenchef. På det tidspunkt havde han allerede forelsket sig i stedet – og især i beboerne.

Shay er opvokset i Jerusalem og har dybe rødder i familie, kultur og mad. Han er nu 38 år og voksede op i en usædvanlig familie med en muslimsk far og en jødisk mor. Hans kulinariske rejse begyndte allerede som syvårig, da hans far – som selv var kok og restaurantejer – satte ham til at arbejde i køkkenet, så han kunne tjene penge til et særligt par sportssko, som han ønskede sig. Undervejs opdagede han sin passion for madlavning.

Som 16-årig begyndte Shay på det prestigefyldte Tadmor Culinary Academy, Israels ældste og største uddannelsesinstitution inden for gastronomi. Efter sin eksamen fortsatte han med at arbejde sammen med sin far, før han senere blev gift og åbnede sin egen restaurant. Vejen var ikke altid let, og Shay oplevede på egen krop, at succes ikke er nogen selvfølge i

restaurationsbranchen.

Senere studerede Shay på det anerkendte Danon Culinary Center i Tel Aviv, før han rejste til Paris for at studere på Le Cordon Bleu, hvor han afsluttede sin uddannelse med fremragende resultater.

Gennem årene arbejdede Shay på en række forskellige restauranter og forsøgte endda igen at opbygge sin egen virksomhed. Men i dag er han her på vores hjem, hvor han føler, at han virkelig hører til.

»Hver morgen vågner jeg klokken 5.30 og kommer glad på arbejde,« siger Shay med et smil. »Jeg har et så stærkt ønske om at gøre noget godt for vores beboere – mennesker, som har været igennem så meget. Når Sofi siger til mig: 'Det var den bedste suppe, jeg nogensinde har fået', så får jeg gåsehud.«

Vores beboere kommer fra mange forskellige kulturelle baggrunde, men hver dag samles de omkring måltider, der er tilberedt med omsorg, kreativitet og hjerte. Shays retter er ikke bare velsmagende og smukt anrettede – de er nærende, trøstende og bliver altid serveret med et varmt smil.

VI KUNNE IKKE GØRE ALT DETTE UDEN JER!

Tak, fordi I står sammen med os. Hver udflugt, hver terapitime, hvert fælles måltid, hvert besøg af frivillige og hver meningsfuld samtale er mulig takket være trofaste venner som jer.

Jeres støtte fortsætter med at bringe værdighed, omsorg, håb og fællesskab til de Holocaust-overlevende, som vi har fået lov til at tage os af.

Vi er dybt taknemmelige for jeres partnerskab. 🌍

LØVHYTTEFESTEN 2026

**The LORD
ROARS from ZION**
Joel 3:16

25 Sep - 2 Okt

FEAST of TABERNACLES
PRESENTED BY THE INTERNATIONAL CHRISTIAN EMBASSY JERUSALEM

Sikre dig dette specialhæfte gratis allerede i dag – gerne også i større antal til videreformidling.
20 93 40 49. icej@icej.dk

Info om fradrag

ICEJ's danske afdeling er af SKAT godkendt ifølge ligningsloven § 8 A og § 12, stk 3.

§ 8 A:

I 2026 kan hver person få fradrag for 20.000 kr.
Fradrag efter § 8 A kan benyttes af begge ægtefæller.

Forpligtelseserklæring:

Gavebrev § 12, stk. 3: Under denne paragraf oprettes der en kontrakt med forpligtelse i 10 år på et fast beløb eller en procentsats efter egen indtægt brutto/netto. Angående spørgsmål ring til ICEJ's danske afdeling på telefon 20 93 40 49.

Testamente:

ICEJ skal ikke svare arveafgift. Du kan testamentere din formue til Den Internationale Kristne Ambassade ved at skrive testamente hos en advokat eller kontakte ICEJ's danske afdelings jurist. Testamentet skal tinglyses hos notarius.

Indbetalinger som gave til den Internationale Kristne Ambassade er fradragsberettiget på selvangivelsen ifølge ligningsloven § 8 A.

Vi behøver dit CPR-nummer hvis du vil benytte fradraget. Vi udsender hvert år et takkebrev som viser det beløb du har givet og er gyldig dokumentation. Kontakt os hvis du ønsker en særskilt kvittering på administration@icej.dk

KLIP LANGS DEN STIPLEDE LINIE

STØT ICEJ

Alle henvendelser angående gaver, donationer, adresseændringer, tilmeldinger eller spørgsmål, skal rettes til office@icej.dk eller på tlf. 20934049. Kontoret har åbent onsdag kl. 8-15.

866145

MINDEHØJTIDELIGHED FOR OFRENE FOR 7. OKTOBER 3 ÅR EFTER

Onsdag den 7. oktober
kl. 16.00–17.30
Israels Plads, København

VI GLEMMER IKKE

Fælleskomitén for Israel

MINDEHØJTIDELIGHED FOR OFRENE FOR 7. OKTOBER 3 ÅR EFTER

Onsdag den 7. oktober
kl. 17.00–18.30
Ved Budolfi Kirke, Aalborg

VI GLEMMER IKKE

Fælleskomitén for Israel

Overførsel fra kontonummer

GIROINDBETALING KVITTERING

Danske Bank

1551 1621300
Den Internationale Kristne Ambassade
Jerusalem Dansk afd
c/o Møllevej 2
9400 Nørresundby

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse
1551 1621300
Den Internationale Kristne Ambassade
Jerusalem Dansk afd.
c/o Møllevej 2
9400 Nørresundby

Evt. meddelelser vedr. betaling kan kun anføres i dette felt

Underskrift ved overførsel fra egen konto

Post Danmarks kvittering

☐ ICEJ AID & ALIYAH

☐ Kirkens kærlighed til det jødiske folk

Gebyr for indbetaling betales kontant

Kroner

Øre

Betalingsdato

eller

Betales nu

Kroner

Øre

Dag

Måned

År

Sæt X

Til maskinel aflæsning – Undgå venligst at skrive i nedenstående felt

4030SC (09-03) BG 117-22695

+01<

+162130 0<

Check og lignende accepteres under forbehold af, at Danske Bank modtager betalingen. Når De betaler kontant på et posthus med terminal, er det kun posthusets kvitteringstryk, der er bevis for, hvilket beløb De har betalt.